

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΡΟΚΟΣ ● αποτυπώματα 1967 – 1975

επίμετρο: ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ

Copyright © ΣΤΕΡΕΩΜΑ ΑΕ, 2021

Copyright © ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΡΟΚΟΣ - ΟΣΔΕΕΤΕ, 2021

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου συνολικά ή τμηματικά με οποιοδήποτε τρόπο ή μέσον χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

ΣΕΙΡΑ: ΕΙΚΑΣΤΙΚΟ ΣΤΕΡΕΩΜΑ

ISBN: 978-618-5617-00-4

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΤΕΡΕΩΜΑ ΑΕ / ΣΙΟΛΑ-ΑΛΕΞΙΟΥ

Κομνηνών 24, Αθήνα 11472

Τηλ. 2106426393

Fax 2106459312

E-mail: info@stereoma-sa.gr

www.stereoma-sa.gr

Facebook: Εκδόσεις Στερέωμα

**Στη Ρουμπίνα,
στους γιους μας Στέφανο και Δημήτρη**

Πέρασαν κιόλας 48 χρόνια απ' όταν, στο μικρό δωματιάκι της FONDATION HELLENIQUE, άρχιζα να τραβάω τις πρώτες γραμμές αυτής της ιστορίας. Μιας ιστορίας «εσωτερικής ανάγκης». Ύστερα στη 5 rue Maurice Lewis, με τη Ρουμπίνα, τη Λίζα και τον Άγγελο, θυμάμαι, να φυλλογυρίζουμε τους μέχρι τότε χρονοχώρους μου που κόντευαν να ολοκληρωθούν.... Μετά το Παρίσι.... Το 1978 στην γκαλερί ΝΕΕΣ ΜΟΡΦΕΣ, παρουσιάστηκε η έκδοση του σχεδιαστικού αυτού ημερολογίου με τίτλο «ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ 1967 – 1975».

Τους τελευταίους μήνες, εν μέσω κορονοϊού, μου

άρεσε να σκαλίζω τα περασμένα και να φέρνω στη μνήμη μου εικόνες μιας άλλης ζωής που... «Σχηματιζόμασταν και διαμορφωνόμασταν απ' αυτό που αγαπούσε ο καθένας μας» όπως έλεγε ο σοφός γέροντας.

Απ' αυτή τη θέση θα 'θελα να ευχαριστήσω τις εκδόσεις ΣΤΕΡΕΩΜΑ που δέχτηκαν την επανέκδοση των «ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΩΝ» μου...

Έτσι ύστερα από 43 χρόνια, ξανάρχονται στο φώς, σπαράγματα εκείνων των εποχών σαν κάποια ακόμα ντοκουμέντα στιγμών που κανείς δεν θα 'θελε να ξαναζήσει....

Αθήνα 2021

K.P.

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

Ξεκίνησα τούτη τή δουλειά τήν Άνοιξη τού 1973 στό Παρίσι.

Πίστευα πώς σάν κυκλοφορούσε θάταν κι αυτή ένα απ τά τόσα όπλα ενάντια στήν ξενόδοιλη χούντα, πού κυβέρναγε γιά χρόνια τή χώρα μας.

Αισθανόμουν ότι (πέρα από χρέος τού κάθε πολίτη) σάν καλλιτέχνης ήταν, σχεδόν, τό μόνο πράμμα πού θά μπορούσα τότε νά κάνω καθόλου βέβαια ηρωικό, μιά και στή χώρα πού μέ φιλοξενούσε, τό νά συλλογάσαι καλά και νά δουλεύεις λεύτερα δέν συνέπιπτε μέ καμμιά απαγορευτική διάταξη.

Αντίθετα μέ τό πρώτο μου βιβλίο «ΣΧΕΔΙΑ» πού κυκλοφόρησε στήν Αθήνα τόν Οκτώβρη τού 72 ταυτόχρονα μέ τήν έκθεσή μου στίς Νέες Μορφές και πού ήταν «ένα ντοκουμέντο στιγμών σέ καιρούς πού μέ λόγια δύσκολα τίς εμπιστεύεσαι στό διπλανό σου σάν δέν έχεις τό χάρισμα ή τήν ατυχία νά μιλάς» – όπως γράφω στό πρόλόγο του – θέλησα νά συγκρατήσω τό συναίσθημα και νά φτιάξω μιά στεγνή ιστορία μέ εικόνες, ένα σχεδιαστικό ρεπορτάζ απ τή χώρα τών 131.944 τετρ. χλμ. και κυρίως, γιά τούς «περιούσιους» κατοίκους της, πού ήταν τρείς και κάτι άλλοι επαγγελματίες λιθανιστές τους (βέβαια υπήρχαν και μερικά ακόμα εκατομμύρια ζωές, αλλά αυτές ήταν απλά τά αντικείμενα «άσκησης εξουσίας» «πρός ικανοποίησιν τών υψηλών ορέξεων» τών πιό πάνω και γιά λογαριασμό φυσικά τών ξένων πατρώνων τους. Μέ άλλα λόγια μιά μαρτυρία απ τήν Ελλάδα τής χούντας.

Άρχισα λοιπόν τήν ιστορία μέ μιά διάθεση γελοιοποίησης τής τριάδας και τών συνεταιίρων της, πού ανάλαβαν νά μάς «σώσουν». Τίτλος της «Ή άνοδος τού 3 και ή πτώση αυτού μέ χάπυ έντ» (Τί περίεργο.....πίστευα τότε στό ένα χάπι και θαυματουργό. Αλλά δυστυχώς, αυτό ποτέ δέν τό πήραμε).

Κάθε σελίδα θά είχε 6 εικόνες και δύο διαφημιστικά σλόγκαν πού κυριαρχούσαν τήν εποχή εκείνη. Όσο γιά κείμενο, σημεία πού ό καθένας θά τά διάβαζε όπως έννοιωθε.

Αυτά σκεφτόμουν.

Μέ τόν καιρό όμως, τά γεγονότα μέ παίρναν σβάρνα. Ή πληροφόρηση βασανιστική. Με κόπο προσπαθούσα νά ξεχωρίσω τό σαρκασμό τού ψές απ τόν πόνο τού σήμερα, τόν πόνο τού ψές απ τίς ελπίδες τού σήμερα κι όλα αυτά.....αναπνέοντας σέ μιά ατμόσφαιρα γιομάτη φώτα, γέλια, κίνηση, μ άλλα λόγια αδιάφορη, στήν ουσία, γιά τά συμβαίνοντα στήν πατρίδα μας όπως και στίς διάφορες, άλλες «ελέω ιμπεριαλισμού» μπανανίες.

Έτσι, χωρίς νά θέλω, όλα πήραν τή γραμμή τής ψυχής, γίναν μιά εικόνα, μιά γροθιά, ένα ξέσπασμα συναισθημάτων, ένα διέξοδο τής αγωνίας μου, τέλεια επικράτηση τού οτισουρθισμού μου, πού, στ αποκορύφωμά του « – θυμάμαι – τή νύχτα εκείνη τού Πολυτεχνείου, είχε ξεχειλίσει απ τό χαρτί μου και αναζητούσε έκφραση στά μάτια, στά χείλη, στά χέρια τώσων και τώσων συμπατριωτών πού τριγύρναγαν σάν άγρια θηρία στους διαδρόμους τής «FONDATION HELLENIQUE».

– Κάτω στήν πατρίδα οί φασίστες σκοτώνουν.....

– Κι εμείς;.....εμείς τί κάνουμε;

Αυτή ή σελίδα – ή σελίδα τού Πολυτεχνείου – φτιάχτηκε ύστερα από δύο χρόνια, τήν ίδια μέρα αντί γιά λουλούδια.

Ακολουθούν, ή προδοσία τής μαρτυρικής Κύπρου, ή επιστράτευση, και τέλος οί πρώτες μέρες τής μεταπολίτευσης πού μέ βρίσκουν στό αεροδρόμιο τής Ελευσίνας, σένα χαράκωμα νά περιμένω, μάλλους δυό, τήν από στιγμή σέ στιγμή..... επίθεση τών Τούρκων.

Τό σχεδιαστικό αυτό ημερολόγιο εκτέθηκε γιά πρώτη φορά τόν Απρίλη τού 76 στή γκαλερί τού F.I.A.P. στό Παρίσι.

Αύγουστος '77

K.P

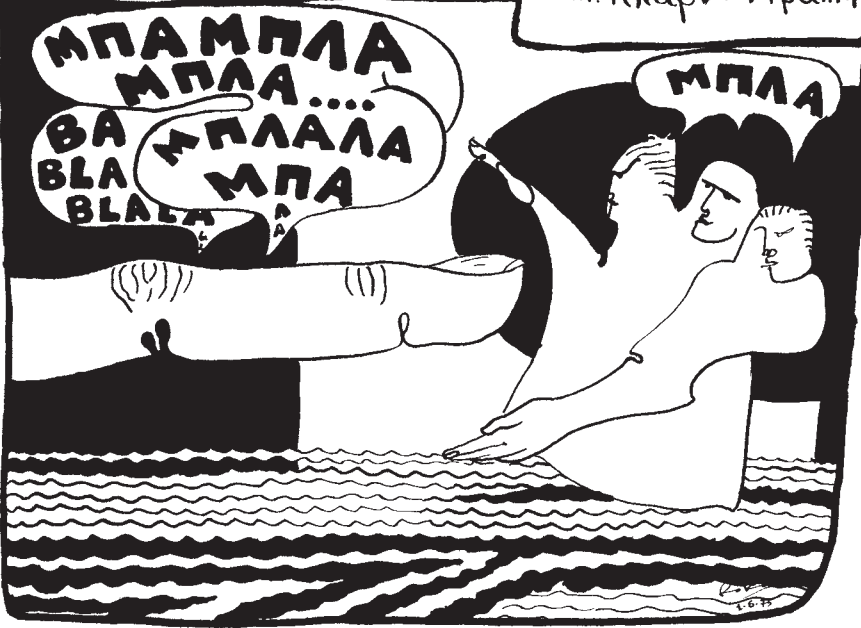
Η ένδρα
και
Η πωση τσ

ΜΕ
ΧΑΠΙΕΝ
Τ.

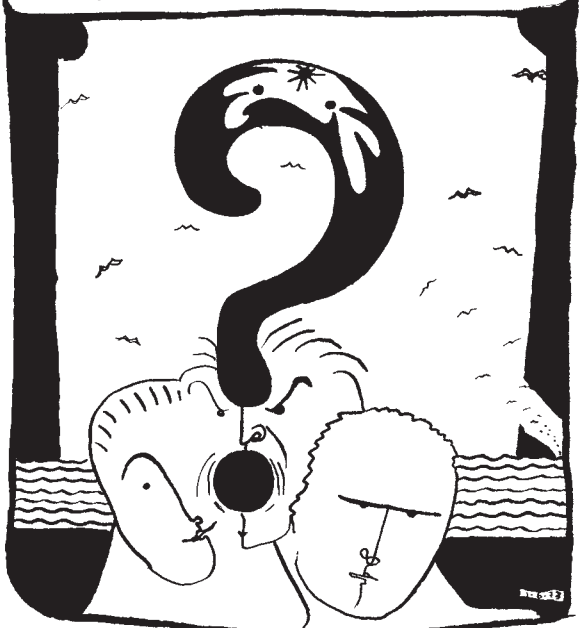
kolitira sinosisis duξoo...+1, κρεντο-
liki do vto κροτσηε ντριμ.....

Solkērn vnprouotū vtrē san κλάρν-ντραμ

Μοδερνί σανλόμπς κρούκε....

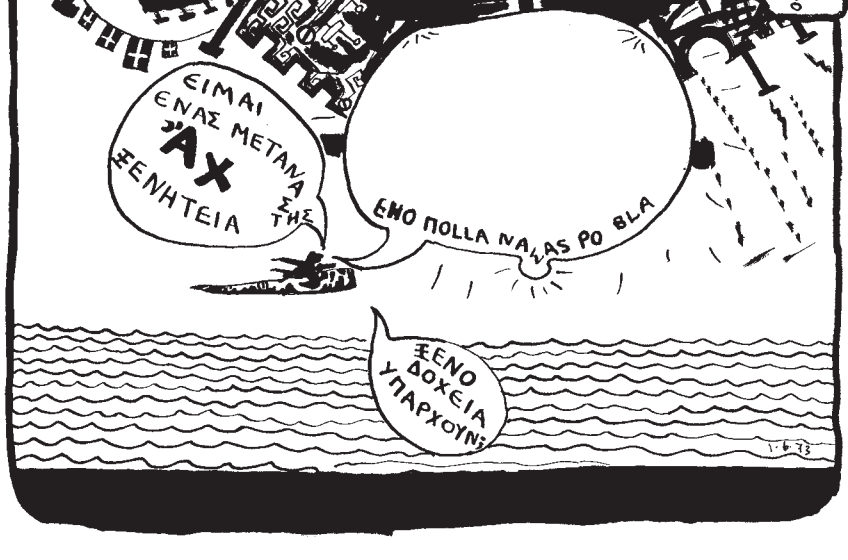
Τσο κολμου κλανιάς μπι
κροοο βζιιινν:

Lamnto kēllh sou krou tsoy γιασαννν?
prim μπουμ τσοκντοπαπαξ λος μακα ντιαν
τακός ρεζουουστς κριιν κριιν
ζτουουουη-παπατζουη..

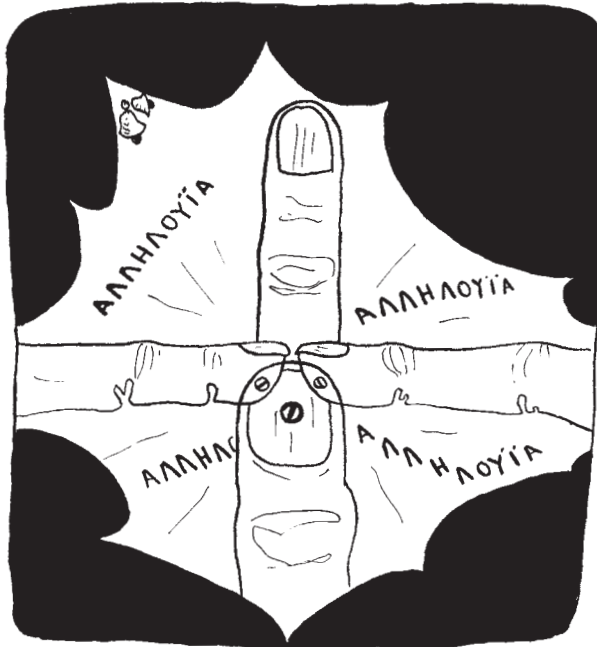
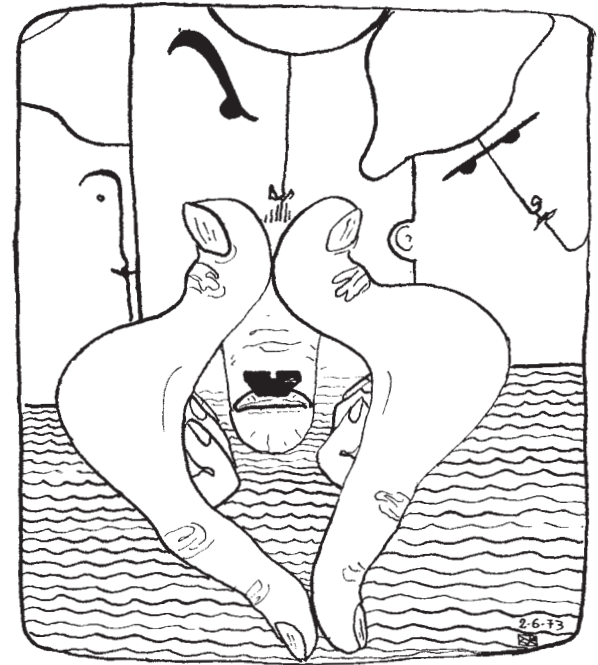
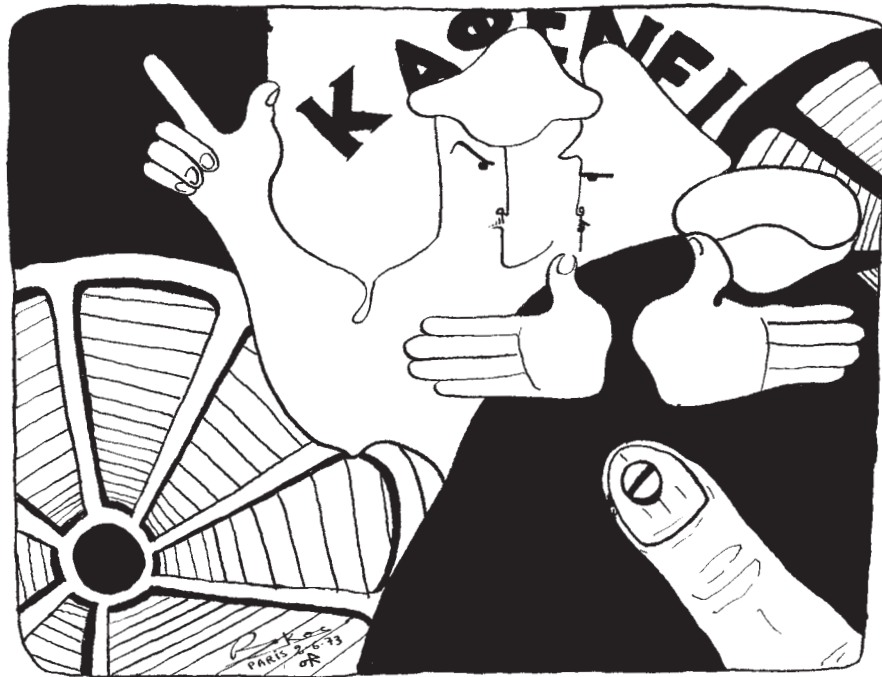
Bjian Bjioun μπούφ νξκρεωσιαν τσεκ τσεκ

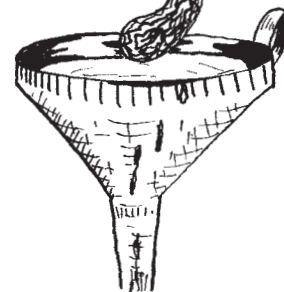
ΜΗ ΘΑΖΕΙΣ ΠΟΤΕ ΔΑΚΤΥΛΟ
ΣΤΗ ΜΥΘΗ ΣΟΥ-ΠΡΙΝ ΔΙΑ-
ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΟΤΙ ΤΟΥ ΑΝΗΚΕΙΣ....
Τώρα ξέρεις.... Μπορείς

ΔΕΝ ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ
ΜΕ ΤΙΠΟΤΑ... ΤΙΠΟΤΑ... ΜΙΣΤΕΡ...
ΔΑΔΑΧΤΥΛΕΕ

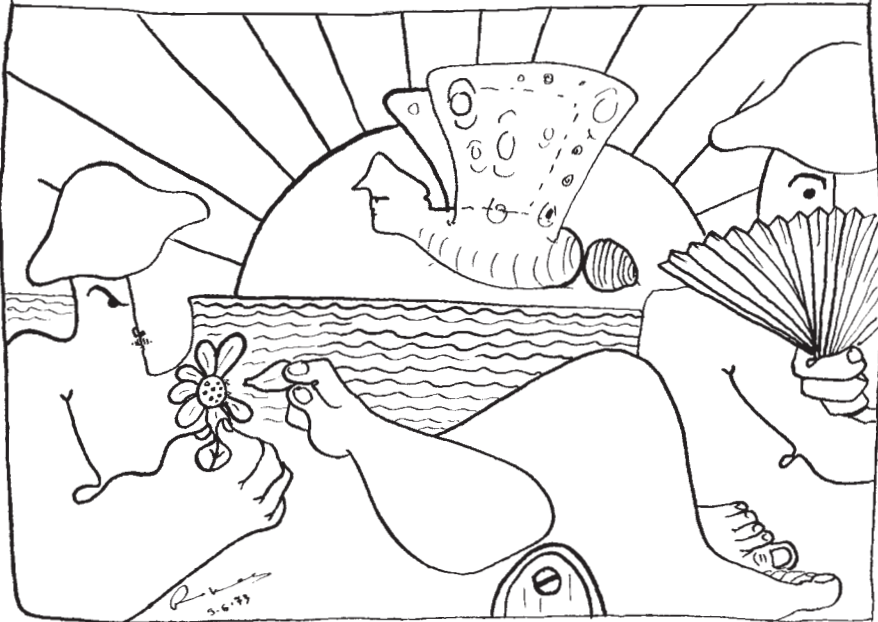

ΕΧΕ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΣΤΟ ΔΑΚΤΥΛΟ ΣΟΥ..... **ΘΑ ΦΑΣ ΚΑΛΑ...** (Η θεία Όλγα Ξέρει.)

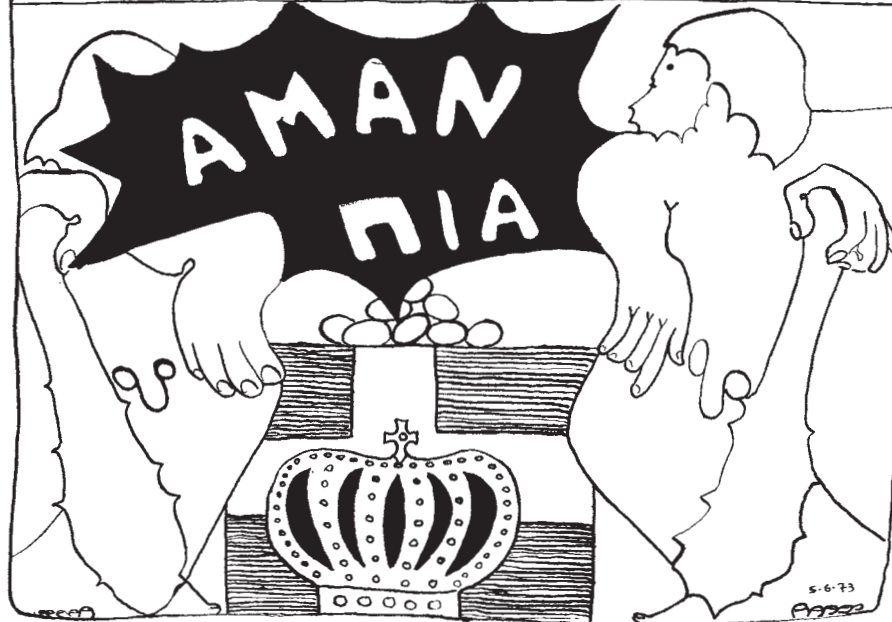

ΠΑΡΑΦΑΓΑΤΕ
ΠΑΡΑΪΠΙΑΤΕ
...ΜΗ ΤΟ ΒΑΖΕΙΣ ΚΑΤΩ...ΕΝΑ ΔΕΝΤΡΟ

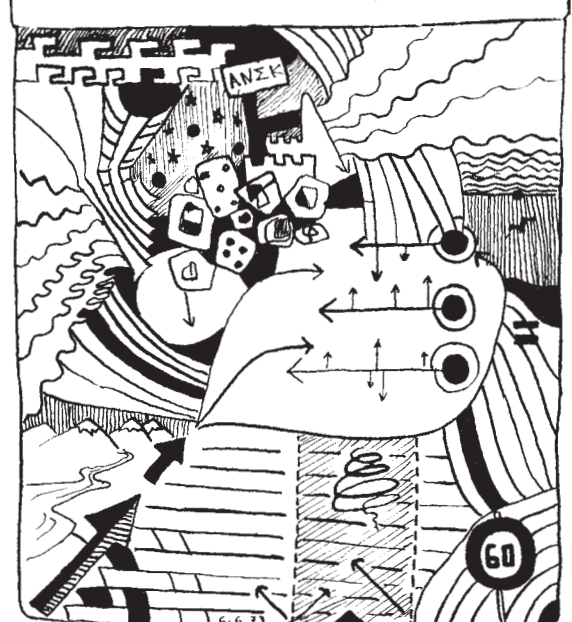
Φλοβουμ σοοε κρεμακλουρ τσιδ τσοδ ντιαμ

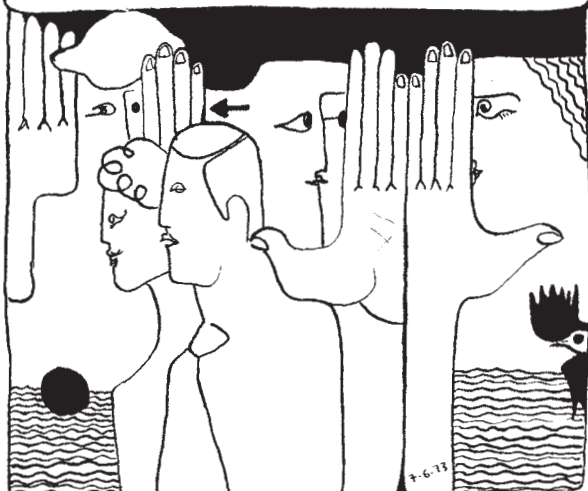
Lessökhē shām sienetyöimē xpsnhouī hhhzah.

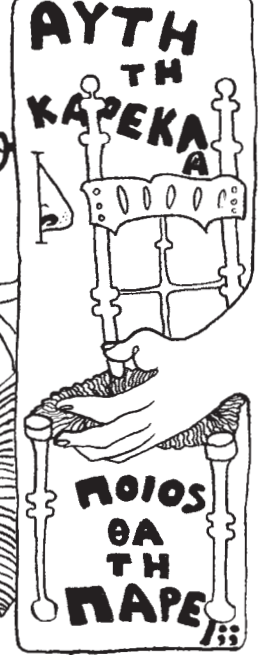
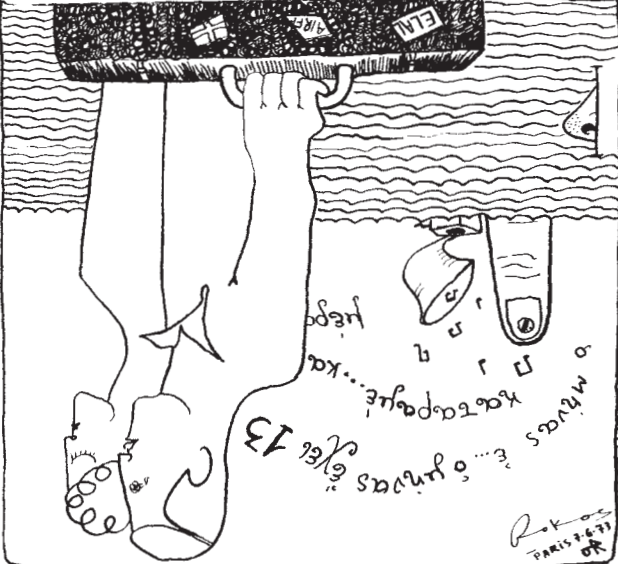
Τσιομ σοδhe ντρανντρον

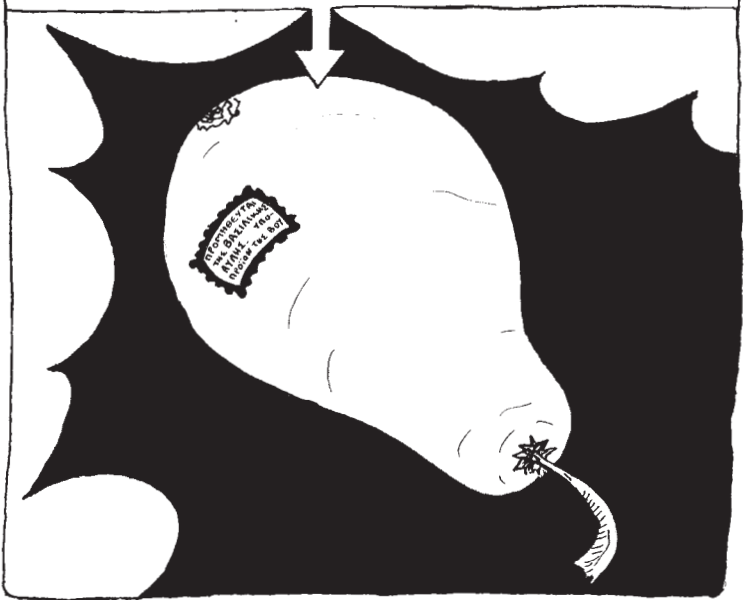
Σεάμιροκ στολ κουρρβλαν σο ντιανσο δας μι τσου βότλοϊ.
Κιεν σοκ ντρανντραμ τσικ:

Κοϊ Κοϊ παϊ τσαϊ βδουουνου shie μπουκ Ιταλβζιιιν μάμα

Οι ντρούμπετς σκοδδισιαν τσοῦ....

ΑΠΟΚΤΗΣΕ ΚΑΙ ΣΥ ΕΝΑ ΙΔΙΟΤΙΚΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ ΜΠΟΡΕΙΣ ΚΑΠΟΤΕ ΘΑΣΟΥ ΧΡΕΙΑΣΤΕ

ΣΚΕΨΟΥ ΣΚΕΨΟΥ ΠΡΙΝ ΞΥΘΕΙΣ